

CSILLAGOS

2020/8

templomi hírlevél

Igemagyarázat

Eljegyezzlek téged

„... eljegyezzlek téged magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezzlek el.”

(Hós 2,18)

Hóseás próféta az északi országrészben, Izraelben közvetítette Isten üzenetét Kr.e. a 8. században.

A nép erre a korra egészen eltávolodott az élő Istentől. A hűtlenné vált Izrael pogány isteneknek hódolt, azokat imádta, pontosan úgy, ahogy ezt a környező pogány népek tették.

Hóseás egy eddig nem használt hasonlattal szemlélteti a nép és Isten mostani kapcsolatát. A házasság képével. A nép idegen istennel való viszonyát pedig házasságtörésnek nevezi.

Az alaphelyzet az, hogy az egyiptomi szabadulás után évekig megtapasztalt, Istennel való meghitt közösséget Izrael egyoldalúan megszüntette.

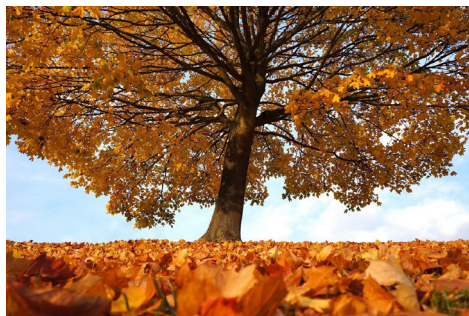
A kérdés pedig az, hogy a népből – a házasság képét használva –, a kedveséből kiábrándult Isten vajon mit fog tenni?

Meghökkentő az Isten hozzáállása: Ő minden hűtlenség ellenére szereti a népet, és azon fáradozik, hogy a vele való kapcsolatát megerősítse.

Pedig akkor is, és ma is az embert féltőn szerető Isten sokszor megkérdeshetné a hozzá hűtlenné vált embertől: hogy teheted ezt velem? De nem ezt kérdezi, hanem bátorít: kezdjük újra a kapcsolatunkat!

De még csak szemrehányást sem tesz az embernek: hogy lehetnek mások fontosabban a számodra nálam? Ehelyett biztatóan azt mondja: kezdjük el még egyszer!

Dühösen sem támad ránk soha, ahogy talán mi emberek tennénk hasonló helyzetben emberetársainkkal: többé nem akarlak látni!

Inkább megígéri újra meg újra: „... eljegyezzlek téged magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezzlek el.”

Ember így nem képes beszélni. Pláne a csalódott ember. Csak az Isten beszél így hozzánk. Önzetlen szeretetéből fakadó beszéde nagyszerű életet ígér nekünk, olyat, amely örökre megmarad.

Csalódottságainkban, reménytelen helyzetekben igen nagy szükségünk van a

megértésre, a vigasztalásra és a támogatásra. Ezekben Isten mindig velünk levő Úrnak bizonyul.

Bár sokszor eljátszottuk a szeretetét, de még mindig, minden megkezdett nappal újabb esélyt, újabb lehetőséget kapunk Tőle. Nem rója fel minduntalan a bűneinket, hanem kész arra, hogy hozzásegítsen bennünket a vele való kapcsolatunk rendezéséhez. Azt akarja, hogy ismételten rájöjjünk: Mi valóban rá vagyunk utalva. És meg van győződve arról, hogy az ajánlatát elfogadjuk. Mert ez egy jó ajánlat. Mert számunkra ez az egyetlen lehetőség, hogy kitörjünk abból a helyzetből, amibe kerülünk, hogy kitörjünk a hűtlenség és az állandó ellenszegülés körforgásából.

Szeretett Testvérek! Istenünk ilyen nagy szeretettel udvarolja körül ma is népét. Engem is, és téged is. Ez a magatartása minden emberi képzeletet felülmúl. Hűtlenségeink, elfordulásaink, tagadásink ellenére szeretettel viszonyul hozzánk. Ez a válasza, bámulatos és érthetetlen, őszinte szeretettől áthatott és megnyugtató egyszerre. Még ha emberi korlátaink nyomasztó erővel nehezedenek is ránk, akkor sem hagy elbukni minket. Ez segít nekünk abban, hogy az árnyékunkat képesek legyünk átugrani: hogy a házasságunkban, a baráti kapcsolatainkban a csalódottság, a megbántottság, az értetlenség helyébe a remény, a megbocsátás és a szeretet lépjen. Mert újrajáratás csak

akkor lehetséges, ha a szeretet az utolsó szó! A kérdés az, hogy ragaszkodunk-e ehhez a szeretetnek, kell-e nekünk ez a szeretet!

E szeretet lényegét közelebb hozva szeretnék elmondani egy történetet.

Egy öreg bennszülött gyöngyhalász fiával együtt szinte naponta leszállt a tenger fenekére, hogy felhozza az értékes gyöngygyűjteményeket, melyekből ki lehetett szedni a drágagyöngyöt.

Ehhez a gyöngyhalászhoz eljutott a misszionárius, és beszélt neki a kegyelemről.

A misszionárius kérte, fogadja el a kegyelmet, hisz Jézus Krisztus érte is, az ő bűneiért is meghalt. Akkor azt mondta a gyöngyhalász: nem Uram, azt nem lehet, azért valamit fizetni kell, hogy képzeled ingyen elfogadni a kegyelmet, tenni kell azért valamit. Hiába mondta a misszionárius, Jézus mindent megtett, csak elfogadni lehet. Hosszú napokon keresztül próbálta meggyőzni arról, hogy fogadja el az ingyen kegyelmet, de ez az ember nem volt képes elhinni.

Aztán a misszionárius továbbment. Néhány hónap múlva a gyöngyhalász halálosan beteg lett. Magához hívatta a misszionáriust, és ezt mondta neki: megszerettelek téged, hiszen annyit fáradtál a lelkemért. Majd elővette legféltettebb kincsét, egy gyönyörű igazgyöngyöt, majd így szólt: ilyen kevés van, de neked akarom adni azért, mert nagyon megszerettelek. A misszionárius felelete ez volt: ez nagyon drága, ezt én nem fogadhatom el ajándékba, ezért valamit fizetni kell, mondd meg, mi az ára. Ekkor a gyöngyhalász szemében könnyek jelentek meg: ez a gyöngy nem eladó. Hadd mondjam el a történetét. Volt egy fiam, ő is gyöngyhalász volt. Sok szép gyöngyöt hozott fel a tenger fenekéről. De amikor ezért a gyöngyért leszállt, életét vesztette.

Ez a gyöngy nem eladó, megvenni nem lehet. Vagy elfogadod, vagy nem.

A misszionárius így válaszolt: Látod, látod, a kegyelem is az Egyszülött Fiú életébe került. Ő leszállt erre a földre, hogy megszeresse nekünk a kegyelmet, öreg gyöngyhálsz. Fogadd el, mert fizetni érte nem lehet. A gyöngyhálsz, akkor ott, végre megértette és elfogadta a kegyelmet. A misszionárius pedig elfogadta a drágagyöngyöt.

Keresztýén Testvérem! Ma Neked kínálok ezt a kegyelmes Istent. A most is hűséges Isten kegyelmét, szeretetét, eljegyzési gyűrűjét. A bűnbocsánatot és az örök életet. Jézusért. Ingyen. Nem azért ingyen, mert olyan olcsó, hanem azért, mert megfizethetetlen. Ámen!

Kovács Tímár Ildikó, lelkipásztor

Irodalom

Bihari Zsófia:

Séta

Reggel álmosan ébred, fordulna a másik oldalára, de a szundira állított telefon ébresztője kegyetlenül csörög.

Eszébe jut a productivity tartalmakat gyártó youtuber srác videója.

„Stick to your habits!” suttogja a tegnap esti, ma reggelre épp csak észrevétlenül fogyasztkozó elhatározottságával, és egy nagy lendülettel kiszáll az ágyból.

Egy kis rolórángatás, feláll a székre, hogy igazítsa a roló kis babocskáin. Sikerül megjavítani, de tudja, hogy nem véglegesen, és lehúzáskor megint lehet majd ráncigatni.

De az már az esti rutinhoz tartozik.

Lép le a székről, fellöki a szobanövényt

az íróasztalról, a másodperc tört része alatt utánanyúl és visszat teszi a helyére.

Sóhajt egyet, elhatározza, hogy ma márpedig semmi sem fogja elrontani a kedvét, sem a napja beosztását és a mai napra be tervezett céljait.

Belelapoz a naplóba: tudúliszt.

Egy rakat előadás és szeminárium, gyakorló feladatokra lebontva. Minden tétel mellé egy gondosan rajzolt kipipálható dobozka.

A délutáni kutyasétáltatást már nem is tartja számon. Viszont azt következetesen, mindennap megteszi az öcsivel, aki amúgy nem is kicsi már, és aki épp bajuszt növeszt, mert karantén van, és mindannyian tudjuk, hogy ennek épp most jött el az ideje...de személyi jogait sértő tartalmakra való érzékenysége tekintettel vagyunk, így róla nem is tudunk meg ennél többet.

A séta egyszerű, spontán, mindig ugyanazon az útvonalon történik, de a kutyusnak mindig boldogító, örömteli és a legjobb dolog, ami aznap történik vele.

Nem sokat érzékel a fények szépségéből, a fák és a fű ezerféle zöld színéből, sem a szél kegyelmét élvező elvirágozott pityangbuborékokból, amiknek az élete minden fuvalattal rövidül.

Ő teljesen más világban él. Egyszerűben vagy csak másban, de mégis ugyanott és ugyanabban az időben.

Puha kis fülét simogatva ülnek a lócán,

hármásban, és jó nekik ez a perc így, ahogy van, együtt.

Itt most nincs velük a tudóliszt. Talán csak a néha felszínre törő, fiatal felnőttéknél gyakori, jövő felőli aggodalmak. Hogy elég jó vagyok-e, hogy lesz-e munkám, amit szeretek csinálni, hogy lesz-e társam.

Mintha sietni kéne.

Meg mintha nem lenne számontartva minden hajszál.

Arany Nikolett:

Két világ között

Beléptem a szobába, s őt láttam meg legelőször. Ott ült egy széken csendesen, magába merülten. Ki tudja, éppen akkor mire gondolhatott? Vajon észrevette, hogy valaki idegen lépett a házba? Míg merengett, az udvaron gyermekek játszadoztak. Futkároztak, nevetgéltek, élvezték a nyarat s egymás társaságát. Úgy ötven-hatan lehettek. Csilingelő hangjuk beszűrődött a nyitott ablakon keresztül. Az asszony csak ült. Arcán megannyi barázda mutatta az évek sokaságát, melyeket maga mögött hagyott. Mennyi mindent láthatott? Mi mindent élhetett át? Örömet, bánatot, békét, háborút, születést, halált? Ha beszélhetne, elmondaná? Beszélhetne, de nem teszi. Elfáradt. Pedig volt idő, mikor telve volt nevetéssel és zsongással, tenni akart, és küzdeni, élni, és életet adni. Mindez ma is körülveszi. Játszázó gyermekek, zöldellő fák, nyíló virágok, sürgő-forgó emberek... Az ő lelkében mégis csend van. Csend és megbékélés. Lassan megmarkolja botjának végét, föláll és meggörnyedve, csoszogva elindul. Az ajtó felé veszi az irányt, mely az udvarra vezet. A küszöböt mégsem lépi át. Megáll, s néz maga elé, mintha azon gon-

dolkodna, menjen-e vagy maradjon? Mintha a küszöb két világot választana el. A szűkös, minden oldalról fallal körülvelt szobát, s a tágas, fénnel teli udvart. Hirtelen egy ember lép hozzá a szobából, gyengéden kézen fogja, s kivezeti a tornácon elhelyezett padhoz. Óvatosan leülteti. Dolgom végeztével követem őt a tornácra. Még utoljára visszanézek, s tekintetünk találkozik. Nem látok át rajta. Elköszönök, s magam mögött hagyom az udvart. Tudom, hogy még előtte áll a pillanat, amikor az utolsó küszöböt lépi majd át. Lesz, aki gyengéden kézen fogja, s átvezeti a szűkös szobából a tágas udvarra. Tudom azt is, hogy nem ő az egyetlen.

Bódás János:

Lehetetlen

Te azt mondd, hogy lehetetlen
 És leereszted a kezed,
 Csüggedt-fásultan belenyugszol:
 Ha nem lehet, hát nem lehet!
 Te azt mondd, hogy lehetetlen
 S befagy az ajkad, a szíved,
 Már alig mersz, s kihal belőled
 Minden nagy, hősi lendület.
 S miattad dúlhat itt a gazság,
 Fertőzhet a bűn, a kapzsiság,
 Hagyod, hadd rohanjon vesztébe
 Dühödt örülként a világ.
 Hát mit tehetnék? Nincs hatalmam;
 Se szó, se vér, se könny, se jaj,
 Se ész, se fegyver nem segít már,
 Se ezer nábob, se arany...
 Legyen mi lesz... ha ég az erdő,
 Ki oltja el, s mit ér a gát,
 Ha a tenger kilép medréből,
 S örülként dobálja magát?
 Lehetetlen, – hát lehetetlen!
 Méreggel, átokkal teli
 A világ, – szenny, láz, kelevény már!
 Lehetetlen megmenteni.
 Így szólsz, mert hitvány, nyavalyás vagy,
 S tapló van melleden belül.
 És nem tudod, hogy a hívőnek
 A lehetetlen sikerül!
 Szavára forrás kél a pusztán,
 A néma szól, a béna megy,
 Manna hull, a hegyre hág a tenger,
 Vagy a tengerbe lép a hegy!
 Szeretet lesz a gyűlöletből,
 A büszke megalázkodik,
 A kapzsi ingét odaadja,
 S a káromló imádkozik!
 Vizen játhatsz, tüzön mehetsz át,
 Ha hiszel! – s mindez nem mese,

Példák beszélnek, nézd, körülvesz
 A „bizonyosságok fellege”!
 Higgy, és minden lehet! Ne ejtsd
 Le csüggedt-fáradtan fejed,
 Lehet béke, lehet bocsánat,
 Új élet, jóság, szeretet...
 Erő, fegyver, ész, pénz, ravaszság,
 Könyörgés, – semmi nem segít:
 De megmentheti a világot
 A legnagyobb erő: A HIT!

Reformatori útmutatás mára

Luther Márton a következőket írta Johann Hessnek, amikor 1527-ben Wittenbergben kitört a pestisjárvány:

„Imádkozni fogok Istenhez, hogy kegyesen őrizzen meg és védjen meg minket. Magam pedig fertőtlenítek, segíték frissen tartani a levegőt, gyógyszert beadni és azt magam is beszedelem.

Elkerülöm a helyeket és az embereket, amikor nem szükséges a jelenlétem, nehogy engem megfertőzzön, majd másokat is megfertőzzön a hanyagságom, ami esetleg halálukhoz vezet.

Ha Isten el akar vinni, tudja, hol talál meg. Addig is azt teszem, amit elvár tőlem, és nem leszek felelős a saját halálomért vagy mások haláláért. De ha a szomszédomnak szüksége van rám, nem kerülöm, hanem bátran megyek hozzá.

Az istenfélő hit tehát nem tapintatlan, nem vakmerő, és nem is teszi próbára Istent.”

Oktatás

Gyors helyzetjelentés

Oktatási intézményeink működésére is rányomta bélyegét a koronavírus második hulláma. A Tompa Mihály Református Gimnázium felső négy évfolyama október 12-től távoktatás formájában tanul. A gimnázium részeként működő kollégium is bezárt ezen a napon. Október 27-én az alsó évfolyamok diákjai és a Református Alapiskola 5. osztályos tanulói is áttértek a távoktatásra.

A Gólyavár Református Óvodát és a Református Alapiskola alsó tagozatát kisebb megszakítások után látogatják a gyerekek.

A Tompa Mihály Református Gimnáziumban az idei tanévben választható tantárgyként alkalmazott közgazdaságtant tanulhatnak a diákok. Ennek a tantárgynak a keretén belül a gimnáziumban részvénytársaságként egy diákcég működik a Junior Achievement (JA) nonprofit szervezet égisze alatt. Az oktatási program vállalkozói, közgazdasági és pénzügyi ismereteket nyújt 17 és 19 év közötti diákok számára.

A diákcég öt tagja, név szerint Bene Viktor, Kovács Bence, László Fruzsina, Ostrihoň Dávid és Valacsay Levente 2020. november 10-én részt vett a JA Citi International In-

novation Camp nemzetközi versenyen. Az on-line formában megvalósult versenyen a diákoknak a távoktatás kihívásaira kellett megoldásokat találniuk. A verseny során a kritikai gondolkodás, problémamegoldás képességének bizonyítása mellett meg-

kellett mutatniuk, hogyan tudnak nyomás alatt dolgozni, kommunikálni és előadni szlovák nyelven.

A zsűri értékelte a megoldások tartalmi részét, a kreativitást, az innovatív megoldásokat, a megoldás alkalmazhatóságát, s annak bemutatását, illetve a csapatmunkát. A református gimnázium csapata 20 csehországi és szlovákiai csapat közül a 2. helyen végzett.

Egy vasárnapi istentisztelet margójára

Bosszankodok. Egész héten, mindennap a gépem előtt ülök. Távoktatás. Távtanulás...

Tanítanak. Tanulok... Tanítok. Tanulnak?
Vasárnap. Virtuális a harang, az ének, az Ige... Távoktatás. Távtanulás...

És a nagy felismerés!

Istenünk folyamatosan távoktat bennünket. Eszköze a Biblia. Az ige hirdetés is, még ha oly sokszor gyarló, gyenge...

S mit tesz az ember?

Hallgat? Tanul? Figyel?
A gyerekek tartanak tükröt elének...
Lehalkítjuk, kikapcsoljuk, úgy teszünk,
mintha nem hallanánk...

Nem tesszük a kért dolgokat, aztán
mentegetőzünk, hártunk, tagadunk, hazudunk...

Mintha Ő nem látná... Mintha mi sem
látanánk...

És Ő nemcsak pár hónapja távoktat...

És még mindig távoktat...

Mert Ő tudja, hogy miképpen gyógyul a
fertőzött lélek, élet, szív...

Az Ő legnagyobb és leghitelesebb pre-
zentációja Jézus Krisztus.

Vére fertőtleníti, bocsánata gyógyít, sze-
retete felemel!

Vele élni lehet!

Járványos időkben is.

Távoktatásban, távtanulásban mégis
egészen közel tudja Őt magunkhoz.

Mint a gép képernyőjén keresztül a ta-
nárt, az osztálytársat, a tananyagot...

Urunk, bocsásd meg, ha rossz diák mód-
jára oly sokszor kirekesztünk!

Kovács Tímár Ildikó, lelkipásztor

Hivatalos

Általános tisztújítás 2020

A Szlovákiai Református Keresztényen Egyház Egyetemes Választási Bizottsága 2020. november 5-én Rimaszombatban megvizsgálta az egyházmegyei és egyetemes egyházi tisztségekre jelölt személyek nyilatkozatait és a választhatóság feltételeit teljesítő, valamint a jelölést elfogadó személyeket, s a szavazólapoknak a szavazó egyházközsegeknek való megküldésével választásra bocsátotta.

Egyházközségünk hivatalban levő presbiterei is levélben történő titkos szavazással a napokban választanak. A presbiterek által leadott szavazatokat 2020. november 18-át követően összesítjük, így 2020. november 30-ig szavazatunk benyújtásra kerül.

Az egyetemes egyházi tisztségekre választásra bocsátott jelöltek:

Püspök:

Géresi Róbert (Abaújszina)

Főgondnok:

Porubán Ferenc (Tornagörgő)

Magyar egyetemes lelkeszi főjegyző:

Rákos Loránt (Kövecses)

Magyar egyetemes világi főjegyző:

Kiss Pál (Pozba)

Gömöri Református Egyházmegyei tisztségekre választásra bocsátott jelöltek:

Esperes:

Nagy Ákos Róbert (Runya)

Egyházmegyei gondnok:

Madarász Béla (Lénártfalva)

Lelkeszi főjegyző:

Boros István (Bátka)

Világi főjegyző:

Miklós Aladár (Felsőrás)

Zsinati lelkészi rendes képviselő:
Boros István (Bátka)
Nagy Ákos Róbert (Runya)
Nagypál Malvina (Gömörhorka)

Zsinati világi rendes képviselő:

Gáspár Tibor (Fülek)
Gyurán Ágnes (Bátka)
Kotán Katalin (Naprágy)
Madarász Béla (Lénártfalva)
Miklós Aladár (Felsőrás)

Zsinati lelkészi pótképviselő:

Szőke Zsuzsanna (Harmac)
Kovács Tímár Ildikó (Rimaszombat)

Zsinati világi pótképviselő:

Dávid László (Tornalja)
Gáspár Tibor (Fülek)
Kotán Katalin (Naprágy).

véve Rimaszombatban
szerdán 10.00 órától,
pénteken 10.00 órától és
vasárnap 10.00 órától tartunk nyilvános
istentiszteleti alkalmat a templomban.

Az istentiszteleteken továbbra sem vehetnek részt azok, akik karanténban vannak, vagy fertőző légúti megbetegedésre utaló tünetek vannak.

A vasárnapi igehirdetések hangfelvételei a rireksk.honlapunkon elérhetőek lesznek.

Mindazoknak, akik saját vagy mások egészségének megóvása érdekében nem tudnak részt venni a nyilvános alkalmakon, és nem rendelkeznek interneteléréssel, a Pátria rádió adóját ajánljuk figyelembe, ahol minden vasárnap 11.00 órai kezdettel – Rimaszombatban az FM 98,0 MHz hullámhosszon – református istentiszteletet sugároznak.

A lelkészi hivatal hétköznaponként 9.00 – 11.00 óra között van nyitva. A lelkipásztorok telefonon, e-mailben vagy személyesen a megszokott helyen továbbra is megkereshetőek.

A perselybe és Isten dicsőségére szánt adományokat, valamint az egyházfenntartói járulékot a következő folyószámlára is be lehet fizetni:

SK65 0900 0000 0003 8112 5607.

Hirdetések

Újra kinyitjuk templomunkat

Az országos tisztí főorvos legújabb 2020. november 16-án hatályba lépett rendelkezései korlátozásokkal ugyan, de engedélyezik a nyilvános istentiszteletek megtartását. Az istentiszteleten minden második ülőhelyet lehet csak elfoglalni, így a mi esetünkben a templomban egy időben maximum 550 személy tartózkodhat. A külső fertőtlenítő és a szájmaszk használata továbbra is kötelező, a kézfogás ezután is tilos.

Az enyhítő rendelkezéseket figyelembe

Ismer olyan reformátust,
aki nem kapott CSILLAGOS-t?
Kérjük, közölje velünk, hogy a következő számot ő is megkaphassa.

CSILLAGOS templomi hírlevél

Rimaszombati Református Egyházközség

Fő tér 16A, 979 01 Rimaszombat

www.rireksk.sk • facebook.com/rireksk • rireksk@rireksk.sk

+421-47-5621945 • +421-905-479155 • +421-905-541176